

מ"ת 38168/06/22 - מדינת ישראל נגד tadi rao,kusuma munnann,kusuma reddy,choppala sudhakar,nalli parkash

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 38168-06-22 מדינת ישראל נ' rao ואח'

לפני	כבוד השופט שמואל מלמד
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. tadi rao 2. kusuma munnann 3. kusuma reddy 4. choppala sudhakar 5. nalli parkash

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדם במסגרת תיק פלילי - ת"פ 38416-06-22.

כתב האישום

2. כתב האישום מייחס למשיבים עבירות אלה:

משיב 1: **סחיטה בכוח** לפי סעיף 427(א) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין;

משיב 2: **חטיפה לשם סחיטה** לפי סעיף 372 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **סחיטה בכוח** לפי סעיף 427(א) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **שוד בחבורה ובאלימות** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין; **תקיפה בנסיבות מחמירות תוך גרימת חבלה** לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(א) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **כליאת שווא** לפי סעיף 377 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

עמוד 1

משיב 3: **סחיטה בכוח** לפי סעיף 427(א) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **שוד בחבורה ובאלימות** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין; **תקיפה בנסיבות מחמירות תוך גרימת חבלה** לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(א) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

משיב 4: **חטיפה לשם סחיטה** לפי סעיף 372 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **סחיטה בכוח** לפי סעיף 427(א) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **שוד בחבורה ובאלימות** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין; **תקיפה בנסיבות מחמירות תוך גרימת חבלה** לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(א) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **כליאת שווא** לפי סעיף 377 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

משיב 5: **חטיפה לשם סחיטה** לפי סעיף 372 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **סחיטה בכוח** לפי סעיף 427(א) רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 רישא יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; **כליאת שווא** לפי סעיף 377 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

3. עובדות כתב האישום הן כדלקמן:

משיב 1, יחד עם 14 אחרים שזהותם אינה ידועה למבקשת, מחזיקים בכספים אותם הם מלווים לכל דורש, בריבית, כשאת הרווחים המופקים מהריבית גורף משיב 1 לכיסו.

כארבע שנים עובר למועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לווה שאדי בבוא (להלן: "המתלון") ממשיב 1 סכום של כ- 25,000 ₪ בריבית (להלן: "ההלוואה").

משיב 1 טען כי המתלון לא פרע את מלוא חובו בגין ההלוואה והוא עדיין חייב לו סכום של עשרות אלפי שקלים חדשים (להלן: "החוב הנטען").

בין המתלון לבין משיבים 1-5 ישנה היכרות מוקדמת.

ביום 24.4.22 בשעה 20:00 לערך, הגיע המתלון ממודיעין באמצעות רכבו מסוג טויוטה קורולה מ.ר. 74-643-66 (להלן: "הרכב") אל חנות "אינדיאן שופ" ברחוב ראש פינה 1 בתל אביב ופגש באקראי במשיבים 2, 3 ואחר. באותו מעמד ביקש משיב 2 מהמתלון לצאת מהחנות ולשוחח עמו. המתלון עשה כן. במהלך השיחה הבהיר משיב 2 למתלון כי ברצונו של משיב 1 לשוחח עמו על אודות החוב הנטען ולכן עליו להתלוות אליו ואל משיב 3 לעיר יהוד. המתלון סרב להצעה ואמר למשיבים 2 ו-3 שמשיב 1 יכול לפנות אליו ישירות ככל שירצה לעשות כן. בעוד המתלון שוחח בטלפון נייד, לקח משיב 2 את הטלפון מידי, ניתק את השיחה והשיב לו את הטלפון. משיב 2 הורה למתלון להתלוות אליו ואל משיב 3 ליהוד והזהירו "שלא יעשה בעיות". המתלון הסכים להתלוות אליהם מפאת חששו ונסע ליהוד, כשהוא נוהג ברכבו ומשיבים 2 ו-3 נוסעים עמו ברכב ומכוונים אותו לסניף דואר ביהוד. בשלב זה עדכן משיב 4 את משיב 1 בשיחת טלפון כי המתלון יובא ליהוד.

זמן קצר לאחר מכן, הגיעו המתלונן ומשיבים 2 ו-3 אל סניף דואר ברחוב ויצמן ביהוד, שם פגשו במשיב 4 ובאחרים. משיב 4 הציע למתלונן לשוחח במקום אחר כדי שנוכחותם לא תגרום למי מהעוברים והשבים להזמין משטרה למקום. המתלונן נהג ברכבו, כשמשיבים 2 ו-3 נוסעים עמו, אל מחסן סמוך, המשמש מועדון חברים של קהילת הפועלים היהודים בדרך העצמאות ביהוד (להלן: "המחסן"). כשיצאו המתלונן ומשיבים 2 ו-3 מהרכב, ניגש משיב 3 אל המתלונן, לפת בחוזקה את צווארו, ליווה אותו אל המחסן שהיה חשוך, דחף אותו פנימה וסטר בחוזקה בפניו. משיב 2 ציווה על המתלונן באופן מאיים למסור לו את כל הרכוש שהיה בחזקתו ובתגובה מסר המתלונן למשיב 2 את הטלפון הנייד שלו מסוג איפון 8+, מפתחות הרכב, מפתחות ביתו, ארנקו ואזניות בלוטוס. משיב 2 נטל מהארנק סך של 6,800 ₪ במזומן והשליכו ארצה. כמו כן, ביצע חיפוש על גופו של המתלונן ונטל 20 ₪ (להלן בהתאמה: "מפתחות הרכב" ו- "הרכוש"). בשלב זה ועל מנת לגרום למתלונן לשלם את החוב הנטען, החזיק משיב 5 במנעול מול פניו של המתלונן באופן מאיים כדי להפחידו או להקניטו. משיב 2 אחז מול המתלונן בסכין עץ גדולה, הניפה לעברו ואיים כי יהרוג אותו, אך המתלונן הצליח להתחמק מפגיעת הסכין בו. משיב 4 היכה בגופו של המתלונן באגרופים ובעט בו בחלקו התחתון של גבו. המתלונן הושב ליד שולחן עגול במחסן ומשיבים 2 ו-4 אילצו אותו לחתום באמצעות אצבעו הטבולה בדיו על מסמכים בשפה ההודית ולומר שהוא חותם מרצונו, כשהוא אינו מאוים, והכל כשהוא מתועד באמצעות מצלמת טלפון נייד בו אחז משיב 4. אגב כך, הגיע אל המחסן משיב 1, ניגש אל המתלונן ואמר: "הנה מצאנו אותך, עכשיו תראה מה נעשה לך, איפה הכסף שלי, בן זונה, איפה הריבית של KUSUMA (משיב 2)". מיד לאחר מכן, שוחח משיב 1 עם יתר המשיבים והאחרים ואמר להם: "טוב, לא צריך לדבר יותר, הוא לא נותן כסף, קדימה" ועזב את המחסן אגב מתן הוראה להתקשר אליו כשיסיימו. משיבים 2, 3 ו-4 ואחרים, בנוכחות משיב 5, היכו את המתלונן במספר הזדמנויות ובאחת מהן נפל המתלונן ארצה, כשמשיבים 2, 3 ו-4 יחד עם האחרים, מכים בכל חלקי גופו בבעיטות ואגרופים, במשך מספר דקות, תוך שהמתלונן מתחנן שיחדלו ממעשיהם ומתריע בפניהם שהוא חולה בסוכרת. כתוצאה מהתקיפות, נגרמו למתלונן חבלות של ממש ובהן דימום מהמרפקים, מהפה, מהראש וכן כאבי ראש חזקים וכאבים ברגלו הימנית. המתלונן נדרש להתקשר לאביו וליתר בני משפחתו השוהים בהודו ולהורות להם לשלם את החוב הנטען.

מאחר שבהודו הייתה שעת לילה מאוחרת, מספר שעות לאחר שהוכנס אל המחסן, החליטו משיבים 2, 3, 4, 5 לחטוף את המתלונן ולהעבירו אל דירתו של משיב 5, כדי להבטיח את תשלום החוב הנטען. בהמשך לכך, הובל המתלונן כשהוא חבול ומותש, הוכנס למושב האחורי ברכב בו נהג משיב 2, כשמשיב 4 יושב לצדו ואחר יושב במושב האחורי עם המתלונן ואוחז בו בזמן הנסיעה. לאחר נסיעה במשך מספר דקות, הגיעו משיבים 2, 4, המתלונן והאחר אל דירתו של משיב 5 ברחוב קדושי מצרים 27 ביהוד (להלן: "הדירה"). האחר הוביל את המתלונן אל החדר השמאלי בדירה והורה לו להישאר שם עד הבוקר. משיבים 2 ו-4 הזהירו את המתלונן שאם יקים רעש הם יהרגו אותו. משיבים 2 ו-5 הכניסו אל החדר בקבוק מים מלא לשתייה ובקבוק ריק בו הורו למתלונן לעשות צרכים במידת הצורך. דלת החדר נסגרה כשמשיבים 2, 4, 5 ואחרים נמצאים בדירה. זמן קצר לאחר מכן, דפק המתלונן על דלת החדר וביקש ממשיב 5 לגשת לשירותים בדירה. משיב 5 נענה לבקשתו ולאחר מכן חזר המתלונן אל החדר. לאחר ששהה מספר שעות בחדר וישב על אדן החלון בתקווה כי יתקל בעובר אורח שיסייע לו, בשעה 03:40 לערך, הצליח המתלונן לעקם את סורג חלון החדר בדירה שהיה מכופף מעט ולברוח מהדירה דרך החור שנוצר בסורג. המתלונן נס אל רחוב ויצמן הסמוך, הבחין באמבולנס חולף ונופף לו בידיו לעזרה. נהגת האמבולנס עצרה בצד הרחוב לבקשת המתלונן, הושיטה לו עזרה והזעיקה משטרה.

משיב 2 לו מסר המתלון את קוד הרכב, שדד את רכבו של המתלון וזה נותר בחזקתו עד למועד מעצרו. יתר הרכוש לא הושב למתלון.

במעשיהם המתוארים, סחטו משיבים 1, 2, 3, 4, ו-5 את המתלון בכוח ובאימים. משיבים 2, 3 ו-4 תקפו את המתלון וגרמו לו חבלות של ממש. משיבים 2, 4 ו-5 חטפו את המתלון כדי לסחוט אותו או לאיים עליו וכלאו אותו שלא כדין. משיבים 2 ו-3 שדדו מהמתלון את הרכוש.

בקשת המעצר והתשתית הראייתית שבידי המבקשת

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים. במסגרת הבקשה נטען כי בידי המבקשת קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום ולהוכחת עילות מעצר לפי סעיפים 21(א)(1)(ג)(4), 21(א)(1)(ב) ו- 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים.

5. בא כוח המבקשת טען כי התשתית הראייתית מורכבת מעדות עקבית וקוהרנטית שמסר המתלון לאורך שמונה הודעותיו, תוך שהוא הקפיד לדייק בפרטים ולהבהיר אף פרטים לטובת המשיבים. עדות המתלון מתיישבת עם ראיות חיצוניות כשמנגד המשיבים עצמם מאשרים בחקירתם את סיפור המסגרת ונתפסים בשקרים המחזקים את גרסת המתלון. ואלה הן הראיות לכאורה שהוצגו לפני:

5.1 דו"ח פעולה שערך רס"ל ס' אליוב ביום 26.4.22 ממנו עולה כי בשעה 03:41 דיווחה נהגת אמבולנס על אדם, דובר הודית, שעצר את האמבולנס ביהוד וסיפר שמרביצים לו. השוטר הגיע למקום ופגש במתלון אשר סיפר כי נסע מתל אביב ברכב יחד עם חברו משיב 2 וכשהגיעו ליהוד, הוריד אותו משיב 2 מהרכב והרביץ לו, לקח לו את מכשיר הטלפון, המפתחות והארנק. המתלון נשאל מדוע משיב 2 הרביץ לו והשיב כי הוא חייב למשיב 3 כסף ועד כה השיב לו קצת. לדבריו, באותו היום דרש ממנו משיב 2 לשלם יותר ואילו הוא אמר למשיב 3 שאין לו עוד כסף למסור לו.

5.2 סרטון ממצלמות גוף של שוטר המתעד את המתלון נסער ובוכה מספר כי הגיע מתל אביב וכי משיב 2 הרביץ לו ולקח לו את הרכב והכסף. המתלון הצביע על מכות שקיבל בידיו, טען כי הוכה בשני מקומות עליהם יכול להצביע ומסר כי לקח כסף ממשיב 2 והחזיר לו בתשלומים אך משיב 2 רוצה יותר כסף. הסרטון הוצג לעיוני במהלך הדיון ביום 18.7.22.

5.3 עדות המתלון:

בהודעתו הראשונה מיום 26.4.22 שעה 08:30, מסר המתלון כי הוא עובד זר מהודו העוסק בטיפול בקשישים ומתגורר במודיעין. לדבריו ביום 25.4.22 בשעה 23:30 הגיע ברכבו ליהוד על מנת לפגוש חבר בשם צ'ופטי המתגורר ברחוב ויצמן ביהוד. המתלון התקשר לצ'ופטי וזה ביקש ממנו להמתין לו ליד סניף הדואר שברחוב ויצמן ביהוד. המתלון המתין שם במשך 5 דקות. אז הגיעו למקום חמישה אנשים ממוצא הודי שהוא מכירם מהעבר, אשר לקחו אותו, תקפו אותו ופצעו אותו בפנים ובגוף. לאחר מכן גררו אותו למקלט ונעלו אותו

שם במשך שעות ארוכות. המתלונן שבר את החלון במהלך הלילה וברח מהמקלט. בהמשך, עצר אמבולנס וביקש להגיע למשטרה. המתלונן מסר כי לא ביקש טיפול רפואי והוסיף כי שניים מתוך חמשת התוקפים הם אנשי מאפייה הודית שאיימו עליו עם אקדח שירצחו אותו. המתלונן מסר כי היה חייב לאותם אנשים כסף ולמרות שהשיב להם את החוב הם דרשו ממנו עוד כסף. המתלונן מסר כי התוקפים נטלו ממנו את רכבו, דרכונו ההודי, טלפון נייד מסוג איפון 9+, כרטיס אשראי של בנק לאומי, רישיון נהיגה וכרטיס קופת חולים חדש. כשנשאל לשמותיהם של חמשת התוקפים כתב את שמותיהם של משיבים 1, 2, 3 ו-4 ואת השם נאלי פרווין. המתלונן מסר כי חמשת התוקפים אינם קשורים לחברו צ'ופטי וכן מסר כי אינו יודע כיצד ידעו שהוא הגיע ליהוד. המתלונן מסר כי כל החמישה הרביצו לו וכי משיבים 2 ו-4 איימו לבוא אליו בעתיד עם אקדח.

בהודעתו השנייה מיום 26.4.22 שעה 10:35, מסר המתלונן כי קבע להיפגש עם צ'ופטי מפני שהלה עמד לנסוע ליהוד והוא רצה לתת לו כסף כדי שיקנה שוקולד לילדים. לדבריו, הגיע ליהוד לבדו לאחר שדיבר עם צ'ופטי בטלפון והמתין לו 5 דקות עד שהגיעו המשיבים. המתלונן מסר כי משיב 2 אמר לו שהוא רוצה לדבר איתו ושיגיע לביתו ברחוב העצמאות. לאחר מכן נכנסו כולם לבית. המתלונן מסר כי משיבים 2 ו-3 נכנסו לתוך רכבו, משיבים 4 ו-5 נסעו ברכב מסוג פיג'ו ומשיב 1 הגיע לבדו אולי ברכב מסוג מרצדס השייך לבעל הבית שלו. כשהגיעו לבית ברחוב העצמאות, משיב 3 אחז בו בצורת חביקה בצוואר ומשך אותו אל תוך מחסן. משיב 2 אחז בסכין גדולה לחיתוך בשר, הראה לו אותה ואמר לו שהם מאפיה ושהוא יכול להביא אקדח ולירות בו. המתלונן פחד וביקש ממשיב 2 שלא יעשה לו בלגאן כי הוא שילם הכול. לאחר מכן, אמר לו משיב 2 שהוא רוצה טביעת אצבע. המתלונן הראה לחוקר את האגודל השמאלית שלו והחוקר הבחין בסימני דיו כחול וצילם באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו. המתלונן מסר כי המשיבים הביאו 8 או 9 דפים ריקים והטביעו את האצבע שלו. לאחר מכן, משיבים 2, 3, 4 ו-5 החלו להרביץ לו ולדבריו משיב 1 ארגן את התקיפה ואמר לארבעה להרביץ לו. המתלונן מסר כי משיב 1 נתן הנחיות למשיבים 2, 3, 4 ו-5 אך לא הרביץ לו. המתלונן מסר כי משיבים 2, 3, 4 ו-5 היכו אותו באגרופים לפני, כשנפל בעטו בו. לדבריו, חמשת המשיבים התגוררו במחסן. כמו כן מסר שמשיב 2 לקח את מכשיר הטלפון שלו, את מפתחות רכבו ואת משכורתו בסך של 6,500 ₪. לאחר מכן, נלקח המתלונן ברכבו של משיב 2 לבית של חברים מונא נאלי הנמצא במרחק של חמש דקות נסיעה מהמחסן, הוכנס לתוך חדר ונגעל. המתלונן הבחין בחלון ודרכו ברח. לדבריו, לא צעק לעזרה כי היה חלש וחשש שיש למשיבים סכין. לדבריו המשיבים אמרו לו שהם מכירים את המאפיה הישראלית ויכולים להרגו.

בהודעתו השלישית מיום 27.4.22 שעה 09:20, מסר המתלונן כי משיבים 2, 3, 4 ו-5 הגיעו לסניף הדואר ביהוד, כי הארבעה בעטו בו וכי משיב 1 נתן להם הוראות להרביץ לו. כשהגיעו למחסן, אמר משיב 1 לארבעת המשיבים האחרים: "למה אתם מחכים, תיקחו מוט ברזל ותרביצו לו". משיבים 2, 3, 4 ו-5 לא עשו כך, אלא הרביצו למתלונן עם הידיים והרגליים. המתלונן מסר כי חש כאב ראש חזק ולא יכול היה לקום. לדבריו, אמר למשיבים שיש לו סוכרת כדי שלא יעשו לו דבר. לאחר שהיכו אותו, לקחו המשיבים מהמתלונן את כספו ואת מפתחות רכבו. משיב 2 ביקש מהמתלונן את קוד הרכב ואמר לו שאם יסרב ירביץ לו. המתלונן מסר כי לא יכול היה לעמוד טוב ומשיב 2 ביקש מאחר בשם מנוג' באבו קונא לקחת אותו למקום אחר. אז נלקח ברכבו של משיב 2 לביתו של מונא נאלי אותו הוא מכיר. כשהגיעו לביתו של מונא נאלי, תפס אותו נאלי פרווין ואמר לו שיישאר במיטה ושהוא יבוא לקחתו בבוקר. נאלי פרווין אחז במתלונן כדי שלא יברח, תפס בצווארו והכניסו לתוך חדר. משיב 2 הניח בחדר מים קרים ובקבוק מים ריק לצרכים. מנוג' באבו קונה סגר את הדלת. המתלונן ביקש ממונא נאלי לגשת לשירותים והלה הסכים. המתלונן מסר כי עישן סיגריות סמוך לחלון החדר וחיפש עוברי אורח ברחוב כדי לבקש עזרה. בהמשך משך את הברזל בחלון ויצא החוצה. לדבריו, הלך באמצע הכביש והניף את ידיו כדי לעצור את האמבולנס שחלף במקום.

בהודעתו הרביעית מיום 1.5.22 שעה 09:53, הוצגו בפני המתלון תמונות. המתלון הצביע על תמונה ומסר כי מדובר בנאלי פרווין. לדבריו, לא היה לו קשר לאירוע התקיפה והשוד. בהמשך מסר כי הגיע עם החבורה וכי היכה בו יחד עם האחרים במחסן באמצעות אגרופים בפנים ובעיטה לאזור המפשעה. לדבריו, בעת שהוכה כאמור, אחז בו משיבים 2 ו-3 וכן מנוג' באבו מונאן וכי כשהופל לרצפה היכו בו כל השלושה. במהלך התקיפה, שאל נאלי פרווין את המתלון מדוע לא שילם את הכסף למשיב 1. המתלון השיב שהעניין מטופל בבית המשפט. המשיבים אמרו למתלון שיעשה מה שהם קובעים, החתימו אותו על 12 מסמכים שאסף משיב 2 וצילמו סרטון בו הוא תועד אומר שמוכן לשלם משום שאיימו עליו והוא פחד שירביצו. המתלון הצביע על נאלי מונא בתמונה נוספת שהוצגה לו. החוקר העיר כי האדם בתמונה רשום במערכת המשטרתית תחת השם נאלי פרווין קומאר. המתלון מסר כי הלה נכח במחסן בזמן שהוכה אך לא נטל חלק בתקיפה, עמד בשקט בצד והציע לקחת את המתלון לביתו, לנעול אותו בחדר ולהותירו שם עד לבוקר. המתלון מסר כי הוסע לביתו של נאלי מונא ברכב אחד מבין שלושה. המתלון הצביע על קונא באבו מנוג' כחברו של משיב 2 וכמי שנכח במחסן וסייע לחבורה כשומר ובהמשך הגיע עם כל החבורה לבית שבו כלאו את המתלון. המתלון מסר כי קונא באבו מנוג' לא היכה אותו במחסן אלא הבהיר לו שעליו להיות בשקט ולא לעשות בעיות. המתלון הצביע על משיב 1 כמי שאמר לכל הבחורים להרביץ לו. לדבריו, בינו לבין משיב 1 קיים סכסוך במשך שלוש שנים מאז שנטל ממנו הלוואה. המתלון מסר כי נטל ממשיב 1 אשר עסק במתן הלוואות לקהילה היהודית סך של 20,000 ₪ עבור ניתוח לב שעברה אמו והוסכם כי ישיב לו סך של 23,000 ₪ באמצעות תשלום של 1,000 ₪ במשך 23 חודשים. המתלון לא עמד בהחזר החוב במשך חמישה חודשים. משיב 1 הסכים לדחות את התשלומים אך בחודש השישי דרש מהמתלון לשלם בכל חודש סך של 1,250 ₪ עד לסכום כולל של 25,000 ₪. המתלון מסר כי שילם למשיב 1 סך של 1,250 ₪ במשך 27 חודשים, אך משיב 1 דרש עוד כסף. משיב 1 הגיש נגד המתלון תביעה על סך של 179,000 ₪ בבית משפט והמתלון טען כי לא נטל ממשיב 1 הלוואה כה גדולה. ביום האירוע, הגיעו במפתיע משיבים 2, 3, 4 ונאלי פרווין לסניף הדואר, נעמדו ליד המתלון ודיברו עם משיב 1 בטלפון. משיב 3 שאל את המתלון מדוע לא הגיע אליהם למועדון ובאותה העת שמע את נאלי פרווין משוחח בטלפון עם משיב 1 ואומר לו שהמתלון פה. לאחר כשתי דקות, אמר משיב 4 למתלון שילכו לדבר במקום אחר כדי לא להקים רעש ולהזמין משטרה. המתלון הסכים ללכת עמם כי הכיר אותם. משיב 4 אמר למתלון שילכו לחדר של אניל שמשמש כמועדון חברים לנתינים הודים. משיבים 2 ו-3 נסעו עם המתלון ברכבו. משיב 4 התקשר לאחר ולאחר כמה דקות הגיע רכב ואסף את האחרים שהגיעו למחסן. כשהגיעו למחסן, נעמדו כולם סביב המתלון ומשיב 3 אחז בצווארו בחוזקה ומשך אותו בכוח לתוך המחסן. המחסן היה חשוך והמתלון הושב ליד שולחן עגול. נאלי מונא הדליק אור ומשיב 2 הורה למתלון למסור את מכשיר הטלפון שלו, מפתחות רכבו, דרכונו, ארנקו שהכיל 6,800 ₪. משיב 2 לקח את הכסף והחזיר למתלון את הארנק. בנוסף נטל מכיסו של המתלון סך של 20 ₪. משיב 4 שוחח באותה העת עם משיב 1 ועדכן אותו שהביאו את המתלון. לאחר כרבע שעה הגיע משיב 1 למחסן ונעמד ליד המתלון. באותה העת נכחו במחסן שבעה אנשים: משיבים 1, 2, 3, 4, נאלי מונא, נאלי פרווין וקונא באבו. משיב 1 שאל את המתלון "איפה הכסף שלי?" וקיללו. לאחר שהמתלון השיב שנלקח ממנו יותר עבור הריבית, משיב 1 אמר שלא צריך לדבר יותר. בשלב זה, משיב 4 החל להרביץ לו ולאחר מכן נלקח לדירה ברכב מסוג מזדה 3, בו נהג משיב 2 ונסעו משיב 4 ונאלי פרווין. המתלון הצביע על משיב 4 בתמונה שהוצגה לו. המתלון מסר כי יומיים לפני האירוע דיבר עם חברו צ'ופטי והגיע ליהוד כדי למסור לו דברים שייקח להודו.

בהודעתו החמישית מיום 30.5.22 שעה 13:46 כשהתבקש המתלון לספר על האירוע, מסר כי נסע ממודיעין לחנות "אינדיאן שופ" בתל אביב, שם פגשו בו משיבים 2 ו-3 ו בונגה סיאם. משיב 2 אמר למתלון לצאת מהחנות וכשיצא מחוץ לחנות אמר לו שהם צריכים לדבר על משיב 1. משיב 2 התקשר אל משיב 1 ושוחח עמו. המתלון לא

שמע את השיחה. לאחר מכן, אמרו השלושה למתלונן כי עליו לנסוע עמם ברכבו ליהוד והוא סירב. לפתע, הקיפו את המתלונן ארבעה בחורים. משיב 2 לקח את הטלפון הנייד של המתלונן וציווה עליו ללכת איתם ולא לעשות בעיות. המתלונן חשש מהם ובדיוק באותו הזמן היה צריך לפגוש את חבריו ביהוד. המתלונן נשאל מדוע לא סיפר בהודעותיו הקודמות על האירוע בתל אביב והשיב כי לא נשאל על כך אלא על שאירע ביהוד. לדבריו, לאחר שסיים את הקניות בחנות בתל אביב, משיב 2 התקשר אל משיב 1. המתלונן אמר למשיב 2 שאם משיב 1 רוצה לדבר איתו אז שיגיע לתל אביב. בשלב זה, רצה המתלונן להתקשר אל מוקד המשטרה ומשיב 2 הבטיח שלא יעשה לו דבר. המתלונן מסר כי באירוע ביהוד נכחו משיבים 1, 3 ו-4, נאלי מונא, באבו קונה מנוג' ונאלי פרווין. לדבריו, נסע עם שלושה ברכבו ליהוד. כשנאמר לו שבעדותו הקודמת מסר שהגיע ליהוד ברכבו כדי לפגוש את חברו ורק אז פגשו בו התוקפים, השיב שהתכוון לנסוע ליהוד ומאחר שלקחו לו את מכשיר הטלפון לא היה יכול להתקשר לחברו. בהמשך מסר כי משיב 2 הורה לו לעצור לפני סניף הדואר, משם נסעו לכיוון קניון סביונים ומשם למחסן. כשהגיעו למחסן, היו שבעה אנשים. לדבריו הביאו סכינים ורובה חיצים. משיב 2 הביא סכין קצבים עם ידית עץ. משהו היכה במתלונן מאחור בראשו באמצעות מנעול בצבע שחור וכסף. המתלונן הסתחרר. המתלונן הצביע על תמונת משיב 1 כמי שלווה ממנו בשנת 2016 סך 25,000 ₪, החזיר לו 27,000 ₪ בתשלומים חודשיים ואולם משיב 1 דרש סכום נוסף של 25,000 ₪ ושלח לו זימון לבית המשפט. המתלונן מסר כי משיב 2 לקח אותו ליהוד כשותף של משיב 1, שם היכה אותו בפנים ובצלעות, משיב 3 היכה אותו בראשו באגרופים, משיב 4 היכה אותו בחזה מימין ובאגרופים עד שהקיא, נאלי פרווין קומר היכה באשכיו ובעט בו בשלב שכבר שכב על הרצפה, מאנוז באבו קונא תפס בו מאחור, נאלי מונא היכה בו עם מנעול מאחורי האוזן בצד שמאל. המתלונן מסר כי משיבים 2, 4 ונאלי פרווין לקחו אותו ברכב מהמחסן לדירה. לדבריו באותה עת דימם מפיו, מרפקיו, מהצד האחורי של ראשו ואוזנו וסבל מכאבים ברגל ימין. משיב 2 לקח ממנו את כספו 6,800 ₪ במזומן שקיבל כמשכורת, מפתחות דירתו ורכבו, עט "פארקר" וביקש את הקוד של הרכב. המתלונן מסר כי אניל בונגה אמר לאנשים של משיב 1 לקחתו לדירה ולא להשאירו במחסן. בדירה נכחו שישה: משיבים 2, 3, 4, נאלי מונא, קונא באבו ונאלי פרווין. לדבריו, ביקש מנאלי מונא לגשת לשירותים והורשה לכך. בהמשך, הצליח לברוח דרך חלון החדר ורץ לסניף הדואר, שם הבחין באמבולנס שאסף אותו. לאחר כמספר דקות הגיעה ניידת משטרה שהסיעה אותו לתחנת משטרה. המתלונן מסר כי משיב 1 החתים אותו על דפים שהביא מהודו. כשנאמר לו שבעדותו הקודמת מסר שהגיע לבדו ליהוד כדי להיפגש עם חברו ושם הגיעו אליו חמישה אנשים אשר תקפו אותו וכי עדות זו אינה סותרת את עדותו הנוכחית, השיב שהחוקר בתחנת המשטרה שאל אותו על שאירע ביהוד וכי ייתכן שלא הבינו אחד את השני משום הצטברות הדברים ועייפותו. כשנאמר לו שבעדותו הקודמת מסר שהמחסן שייך לאזרח ישראלי ואילו בעדותו הנוכחית שייך את המחסן לאניל בונגה, השיב שאניל בונגה שוכר את המחסן. כשנאמר לו שבעדותו הקודמת מסר שבאבו קונא מונאג' נעל את הדלת בדירה, השיב שמשיב 2 נעל את הבית ולקח את המפתחות. בהמשך מסר כי אינו יודע מי נעל את הדלת וכי שמע שנאלי מונא אמר קח את המפתח ותנעל. המתלונן מסר שמות של שלושה נוספים שנכחו במחסן וטען כי עמדו במקום אך לא היכו אותו.

בהודעתו השישית מיום 2.6.22 שעה 17:13 זיהה המתלונן את משיב 3 בתמונה שהוצגה לו וטען כי תקף אותו ביום 24.5.22, בעט בו עם רגלו הימנית והיכה בראשו ובצלעותיו במכות אגרופ. המתלונן זיהה את משיב 5 אותו כינה "נאלי מונא" בתמונה שהוצגה לו וטען כי תקף אותו במחסן. בהמשך מסר כי משיבים 2 ו-3 נסעו עמו ברכבו מתל אביב ליהוד וברכב נוסף מסוג מזדה 3 נסע בונגה שיים. המתלונן מסר כי משיב 2 נטל ממנו את דרכונו לפני כשנה במודיעין כשהגיע בשליחותו של משיב 1 על מנת לגבות ממנו כסף. לדבריו, הוציא דרכון חדש.

בהודעתו השביעית מיום 8.6.22 שעה 13:21 מסר המתלונן כי משיב 2 נטל ממנו את דרכונו בשנה שעברה

כשהגיע למודיעין יחד עם משיב 4 וכי בעדותו מיום 24.4.22 כשמסר שבאירוע התקיפה נלקח ממנו דרכונו מדובר באי הבנה. המתלון טען כי הוציא דרכון חדש הנמצא ברשותו. המתלון מסר כי משיב 2 נטל ממנו את מכשיר הפלאפון שלו בזמן שמשכו אותו אל תוך המחסן, ובתוך המחסן נלקחו ממנו מפתחות הרכב, 6,900 ₪ במזומן מתוך הארנק ו- 20 ₪ מהכיס. בנוסף נלקחו ממנו כרטיס אשראי של בנק לאומי, תמונה של סבו, כרטיס קופת חולים, רישיון נהיגה ואזניות בלוטות'. המתלון מסר כי משיבים 2 ו-3 נסעו עמו ברכב מתל אביב ליהוד וברכב נוסף נסעו סיאם בונגה ואחרים. בנסיעה מהמחסן לדירה נהג ברכב משיב 2 יחד עמו נסעו משיב 4 ונאלי פרווין.

בהודעתו השמינית מיום 14.6.22 שעה 15:03 מסר המתלון כי הגיע לחנות בתל אביב ברכבו, רכש דברים ובצאתו פגש במשיבים 2 ו-3 ובסיאם בונגה. כשהוצגה לו תמונה של משיב 5 מסר המתלון כי הוא מכיר בשם "מונא נאלי". באשר לאירוע התקיפה במחסן, מסר המתלון כי משיב 3 אחז בו בצווארו וסחב אותו לתוך המחסן. בתוך המחסן הייתה חבורה ושם משיב 3 היכה בו בפניו. משיב 5 אחז במנעול בצורה מאיימת אבל לא היכה את המתלון. משיב 2 אחז בסכין גדולה, איים להכות את המתלון באמצעותה והניף אותה. המתלון הסתובב הצידה במהירות והסכין פגעה במיטה. לאחר מכן לקח משיב 2 את המתלון והושיבו לצד שולחן קטן. בשלב זה, כל מי שהיה שם הרביץ למתלון. משיב 4 היכה את המתלון באמצעות אגרופים עד שנפל ובעט בו בחלק התחתון של הגב. כשסיים, המתלון משיבים 2 ו-4 למתלון ליד השולחן, משיב 2 נטל את מכשיר הפלאפון של המתלון והפעילו על מצב מצלמה. לאחר מכן, החתים את המתלון על מסמך באמצעות טביעת אצבע והמתלון אמר למצלמה: "אני חותם וכותב מרצוני שאני לא מאוים, ואני חתמתי מרצוני". בשלב זה ביקש המתלון לציין כי כשנכנס למחסן, משיב 3 נתן לו סטירה, אז אירע מה שסיפר על משיב 2 והסכין ולאחר מכן נלקח לחתום על המסמכים. כשסיימו לצלם, הלכו תוקפיו לפינה, שמו אלכוהול וחזרו להכותו. המתלון מסר כי נאלי פרווין היכה בו בזמן שבאבו אחז את ידיו מאחורי גבו כדי שלא יזוז. המתלון מסר כי משיבים 2, 3, 4, נאלי פרווין ובאבו קונה היכו בו שוב. משיב 1 הגיע לאחר שהוכה בפעם הראשונה ובעת שהושב לצד השולחן והוחתם על המסמכים. משיב 1 נתן הוראות שירביצו לו, שיחתום ושיצלמו את הנעשה. המתלון מסר כי באותו מעמד אמר לו משיב 1: "מצאנו אותך", "עכשיו תראה מה נעשה לך" ולאחר מכן ניגש לצד של החדר ואמר לנוכחים להרביץ לו. המתלון מסר כי משיב 1 פתח לו תיק בבית המשפט בגלל חוב כספי וכי לפני שהוכה, משיב 2 לקח לו את מכשיר הפלאפון ואת הארנק ממנו הוציא סך של 6,800 ₪. לדבריו, שהה בתוך המחסן 3 שעות והוכה מספר פעמים כאשר התוקפים שמו אלכוהול ושוב להכותו. לדבריו, משיב 2 הביא דיו והטביע את אצבעו. כשהוצגו לפניו מסמכים עם טביעות אצבע, השיב שאלה דומים למסמכים עליהם הוחתם באותה דרך. כשנאמר לו שבעדותו הקודמת מסר שמשיב 2 נטל ממנו את מכשיר הפלאפון בתל אביב ולא כפי שמסר בעדות הנוכחית במחסן ביהוד, השיב המתלון כי לא הובן נכון ומסר שבחנות בתל אביב משיב 2 נטל מידו את מכשיר הפלאפון בו שוחח באותה עת, ניתק את השיחה והחזיר לו את המכשיר ואילו במחסן ביהוד נלקח ממנו מכשיר הפלאפון ולא הוחזר. המתלון מסר כי משיב 1 נתן הוראות לתוקפים והורה להם לסיים מהר ולהתקשר אליו. המתלון מסר כי באבו קונה מנוג' אחז בו בגבו ובידו לאחר שהוכה וסייע לו לקום וללכת אל הרכב בו נהג משיב 2, משיב 4 ישב לצדו ונאלי פרווין ישב מאחור. לדבריו, בתוך הרכב היה מטושטש, הרים את ראשו ועצם את עיניו. כשהגיעו לכתובת מגוריו של משיב 5 ביהוד, הוקף המתלון על ידי כל מי שהיה עמו ברכב והוכנס לתוך חדר בבית. משיב 2 הזהיר את המתלון לבל יצעק כי אחרת יהרגו אותו. בשלב זה אמר המתלון למשיב 2 שהוא חולה בסוכרת וזקוק לשירותים. משיב 5 הביא למתלון בקבוק מים מלא ובקבוק ריק לצרכיו ואיפשר לו לגשת לשירותים. בשלב שהמתלון יצא לשירותים, הבחין כי משיב 5 נותר בדירה ישן יחד עם אחרים. בשלב זה, עיקם את הסורג וברח.

5.4 דו"ח מסכם חקירת מז"פ המתעד חבלות טריות על גופו של המתלון: מרפק יד שמאל, מרפק יד ימין, אצבע יד

ימין, שפתיים, פנים.

5.5 דו"ח הובלה והצבעה שערך השוטר ב' קבדה ביום 26.4.22 ממנו עולה כי המתלון הצביע על בנין סמוך לסניף דואר ברחוב ויצמן 7 ביהוד כמקום בו פגש את התוקפים. בהמשך הצביע המתלון על כתובת ברחוב העצמאות 10 ביהוד, ומסר כי הובל בכוח בצווארו לחלקה הפנימי של החניה ומשם למחסן גדול. המתלון הצביע על דלת גדולה מברזל וטען כי דרכה הוכנס למחסן. המתלון הצביע על רכב מסוג פיג'ו שחנה במקום כרכב השייך לאחר מתוקפיו. משם המשיכו לכתובת שלישית ברחוב קדושי מצרים 29 ביהוד, שם הבחין השוטר בחלון מסורג שבור ועקום כלפי חוץ. המתלון הצביע על החלון כמקום ממנו ברח ומסר כי שבר את הסורגים באמצעות רגליו. את דלת הבית פתח משיב 5 שהזדהה כבעל הבית. הלה הסכים לחיפוש בדירה וכשנשאל כיצד נשבר החלון, מסר שבלילה הקודם הגיע המתלון עם חברים שאמרו לו שהמתלון יישן בדירה. משיב 5 מסר למתלון שמיכה ומים והמתלון ברח לפנות בוקר. השוטר הבחין בטיפות דם על ציפיות כרית בחדר. משיב 5 עוכב בשל חשד לכליאת שווא.

סרטון המתעד את הצבעת המתלון על הדירה ועל אופן ההימלטות ממנה דרך סורג החלון הוצג לפני בדיון ביום 18.7.22.

5.6 דו"ח מסכם חקירת מז"פ שערך רס"ב ש' איקיליס ביום 26.4.22 המתעד את החדר בתוך הדירה ובו סנדלים חומים אותם זיהה המתלון כשלו.

5.7 הודעת מחזיק המחסן אניל קומר בונגה מיום 6.6.22, המאשר כי הוא שוכר את המחסן המשמש לו בית. לדבריו ביום 25.4.22 שהה במחסן בשעות הערב בעת שהגיעו למקום יחדיו חבריו: המתלון, המשיבים, נאלי פרווין ועוד אחרים שאינו זוכר. המתלון כתב דבר מה ובזמן שהיה עסוק בבישול החל לשמוע צעקות. העד ניגש את החבורה, ביקש שילכו מהמקום ושלא יעשו בלגאן. לדבריו, בני החבורה החלו בדחיפות ביניהם והרעישו על רקע של כסף. העד מסר כי המתלון נוהג להגיע למחסן המשמש גם כמקום בילוי וכן מסר כי משיבים 1 ו-2 עוסקים המתן הלוואות. לדבריו, באותו היום בני החבורה אמרו למתלון להחזיר להם את הכסף כאשר המשיב 1 מנהל נגדו הליך משפטי. העד מסר כי שמע צעקות, ביקש מהם לצאת החוצה ואינו יודע על הנעשה בחוץ. כשנשאל אם הוא מבקש להוסיף על עדותו מסר "הם לוקחים מבאבו הרבה כסף", אך מסר כי אינו יודע מי לוקח וכי "כל הקבוצה של ההודים מכירים שלוקחים כסף".

5.8 גרסאות המשיבים:

משיב 1: בחקירתו הראשונה מיום 31.5.22 מסר כי הלווה למשיב 2 כסף וכי משיב 2 עוסק במתן הלוואות בריבית לעובדים זרים מהודו. כמו כן מסר כי חברו פאנדו צופלה סיפר לו שמשיב 2 פגש במתלון בחנות הודית בתל אביב באקראי והביא את המתלון ליהוד, שם הכריח את המתלון לומר מתי יחזיר לו את הכסף. לדבריו, משיב 2 לקח את המתלון לחדר בדירה ביהוד, נעל אותו בחדר ואמר לו שיאמר מתי יחזיר את הכסף. המתלון ברח מהחלון. משיב 1 מסר כי אינו יודע האם היכו את המתלון והוסיף כי המתלון לווה גם ממנו סך של 100,000 ₪, והם מנהלים הליך בבית המשפט. המשיב 1 תיאר את שיטת ההלוואה ומסר כי סכום ההלוואה שייך למספר אנשים וכי המתלון התחייב להחזיר 4,000 ₪ בכל חודש וריבית בסך של 4,000 ₪ אותה לוקח המשיב 1 לעצמו. המשיב 1 טען כי לא נכח עם המתלון ויתר האנשים שהובילו אותו ליהוד וכי שהה בבית מעבידו בסביון. לדבריו, שמע על האירוע למחרת מחברו משיב 4. לדבריו, פגש במתלון בבית המשפט במהלך

דיון שהתקיים לפני כחמישה חודשים וראה את המתלון כשבועיים קודם לכן בשגרירות הודו, אז המתלון הלך מהר כי חשש שמשיב 1 מתקשר לאנשים שהוא חייב להם כסף. משיב 1 הכחיש כי הגיע למחסן ביום האירוע וטען כי היה בבית מעסיקו בסביון. בהמשך מסר כי משיב 4 התקשר אליו בעת ששהה בתל אביב ואמר לו שהוא תפס את המתלון וביא אותו למחסן ביהוד משום שהוא חייב כסף למספר אנשים. לדבריו, משיב 2 לקח את המתלון בכוח ליהוד. משיב 4 ביקש ממנו להגיע למחסן אך הוא לא הגיע מאחר שהוא מנהל תביעה נגד המתלון. לדבריו, שמע ממשיב 4 שגנבו למתלון את הרכב אבל אינו יודע לגבי דברים אחרים ואינו יודע אם הרביצו למתלון. משיב 1 מסר כי בנוסף למשיב 4 נכחו משיבים 2, 3 ושמות נוספים של אנשים שנתנו סכומי כסף להלוואה שלקח המתלון. משיב 1 הכחיש כי אמר למשיב 2 לקחת את המתלון למחסן או לדירה.

בחקירתו השנייה מיום 2.6.22 שעה 12:08 מסר משיב 1 כי משיב 4 התקשר אליו ואמר לו שהוא לוקח את המתלון למחסן, לאחר שהוא ומשיב 2 מצאו את המתלון בתל אביב, אך לדבריו אמר למשיב 4 שהוא לא מגיע. משיב 1 מסר כי הקבוצה של כל האנשים שהמתלון חייב להם כסף היו במחסן, ואלה החתימו את המתלון והקליטו בווידאו. לטענתו, באותה העת הלך לעבודתו בסביון ולא הגיע למחסן כי כבר התלון על חובו של המתלון כלפיו. משיב 1 מסר כי למחרת הגיע לדירה. משיב 4 סיפר לו שהמתלון פרץ את החלון בדירה וברח. **בעימות שנערך בין משיב 1 למתלון**, מסר המתלון כי משיב 1 שלח את נאלי פרווין להכות אותו. המתלון סיפר כי בעת ששהה בחנות הודית בתל אביב, הגיעו משיבים 2 ו-3 וסיאם בונגם, החלו לדבר איתו והוא הבחין שהם עצבניים. המתלון הציע כי ישוחחו מחוץ לחנות. מונא אחז בעורפו כדי שלא יברח ומשיב 2 אמר לו שהוא צריך לבוא איתו. המתלון מסר כי לא יכול היה לסרב מאחר שהם הרביצו לאנשים שהוא מכיר. המתלון הסכים ללכת איתם והם התיישבו ברכבו. כשהגיעו ליהוד, משיב 2 התקשר למישהו ואמר לו לבוא למחסן. כשהגיעו למחסן, משיב 2 התקשר אל משיב 1 וצעק על המתלון באופן שגרם למתלון להבין שמשיב 2 מקבל הוראות ממשיב 1 על כך שיקשרו אותו. משיב 4 הגיע למקום ואמר שייקחו מהמתלון את מכשיר הפלאפון שלו, אז גררו את המתלון אל תוך המחסן. המתלון הושב בתוך המחסן, משיב 3 סטר לו ומשיב 2 הגיע עם סכין גדולה והחל לצעוק עליו שאם יצעק ויקרא לעזרה הוא יחתוך אותו. המתלון מסר כי פחד ולא יכול היה לחשוב או לתפקד. שלושה אנשים החלו להרביץ לו והיו אלה משיבים 3, 4 ו-5. לאחר מספר דקות פסקו להכותו, החלו לשתות ועמדו מול הדלת כדי למנוע מהמתלון לברוח. משיב 2 לקח מהמתלון את מפתחות רכבו וביתו, עט, כסף מהארנק ו-20 ₪ שהיו בכיסו והחזיר לו את הארנק. בשלב זה נכנס משיב 1 והחל לדבר עם המתלון בעודו מחייך ואמר לו בלעג "הם מצאו אותך". בהמשך מסר כי משיב 1 שאל אותו "איפה הכסף שלי?". משיב 2 החתים את המתלון על דפים ריקים והלך. משיב 1 ונאלי פרווין ישבו מול המתלון שהיה תשוש. לאחר מספר דקות, יצאו משיב 1 ונאלי פרווין החוצה ושוחחו. נאלי פרווין נכנס חזרה למחסן ואמר למתלון שמשיב 1 שלח אותו להרביץ לו. המתלון מסר כי החלו לקלל אותו ואת אמו ולהרביץ לו עם קרש וברזל. נאלי פרווין לקח את רגלו של המתלון, משך אותו והיכה בו בגבו. מנוג' באבו החזיק את ידיו מאחור והפילו לרצפה. המתלון מסר כי התחנן שלא ירביצו לו ואמר שהוא חולה בסוכרת ואינו מרגיש טוב. משיב 1 טען בתגובה שלא היה במחסן ושהמתלון ממציא את הסיפור. **בחקירתו השלישית** ביום 12.6.22 טען משיב 1 שביום האירוע 25.4.22 הסיע את מעסיקו ברכב מסוג מרצדס לטיפול רפואי בבית חולים, שב לסביון בסמוך לשעה 22:30 והכחיש כי משם נסע ליהוד. כשהוצגו לפניו נתונים מתוך מערכת איתוראן לפיהם החל מהשעה 23:30 ועד לשעה 23:55 אוקן הרכב ביהוד ברחובות דרך העצמאות, שדרות מנחם בגין ולוי אשכול, השיב "עבר זמן אני לא זוכר". כשנשאל האם הוא עדיין מכחיש ששהה במועד האירוע במחסן ברחוב העצמאות השיב שאינו זוכר. משיב 1 טען כי בזמן שהמתלון הוכה, שוחח בטלפון עם משיב 4 ובאותה העת שהה במיטתו ולא ברכב. כשהוצגו לפניו נתונים לפיהם בשעה 23:52 התקשר לחברו נאלי פרווין ואוקן ברחוב העצמאות 6 ביהוד, השיב בשלילה. בהמשך טען

כי אינו זוכר והכחיש כי נכח במחסן ביהוד באותו היום. **בעימות שנערך בין משיב 1 לבין משיב 2**, מסר משיב 2 כי משיב 1 הגיע למחסן למשך מספר דקות והלך וכי לא עשה דבר. משיב 1 טען בתגובה כי אינו זוכר. בתום העימות טען משיב 1 כי לא היה במחסן בזמן האירוע. לדבריו, חבריו התקשרו אליו, אמרו לו שתפסו את המתלון והזמינו אותו להגיע למקום כי ידעו שהמתלון חייב לו כסף, אך הוא לא הגיע למקום מאחר שהגיש תביעה נגד המתלון.

משיב 2: בהודעתו הראשונה מיום 31.5.22 מסר כי עוסק במתן הלוואות הניתנות על ידי קבוצה של 20 אנשים הנותנים בכל חודש סך של 2,500 ₪. לדבריו, הלווה למתלון ארבע הלוואות, כל אחת על סך של 45,000 ₪, וכשניגש לביתו לבקש את הכסף, התחמק המתלון והזמין משטרה. משיב 2 מסר כי לפני 20 יום הלך לחנות של הקהילה היהודית בתחנה המרכזית החדשה, שם פגש במתלון לאחר שלוש שנים. משיב 2 דרש מהמתלון להחזיר לו את הכסף. לאחר מכן נסע ברכבו של המתלון ליהוד, כאשר חברו של משיב 2 נסע ברכב אחר. משיב 2 לקח את המתלון לבית של חברו נלי מולנה, שם אכלו, נתנו למתלון לישון על מיטה בחדר ומשיב 2 חזר לביתו. המתלון שבר את תריסי החלון וברח כשהוא מותיר מאחור את רכבו ואת סנדליו. משיב 2 מסר כי מאחר שהמתלון חייב לו כסף וברח הוא נהג ברכבו של המתלון והחנה אותו במקום רחוק. בהמשך אישר כי תחילה נסע עם המתלון למחסן ברחוב העצמאות, שם נכחו אנשים שישבו ושתו. משיב 1 הגיע למקום בשעה 21:00 לערך, לאחר שאנשים שהיו במחסן אמרו לו להגיע כי המתלון חייב לו כסף. כשמשיב 1 הגיע, דיברו עם המתלון הרבה אנשים ולאחר מכן נסעו כולם ברכבו של המתלון לביתו של נאלי מונא. משיב 2 טען כי המתלון לא הוכה כלל במחסן וכי השריטות על גופו נגרמו מהחלון. בחקירתו השנייה מיום 2.6.22 מסר משיב 2 כי לא גנב את רכבו של המתלון אלא החנה אותו במקום אחר. כמו כן הכחיש כי גנב את כספו של המתלון וכי הרביץ לו. לדבריו, הגיע למחסן יחד עם המתלון ברכבו, שם דרש מהמתלון את כספו ושאל מדוע אינו עונה לו בטלפון. המתלון השיב שיעביר לו את הכסף בשלושה תשלומים. משיב 2 אמר למתלון שיבקש מאביו לשלם את הכסף. המתלון השיב שהשעה מאוחרת ושיתקשר לאביו למחרת בבוקר. המתלון רצה לישון במחסן אך אניל לא הסכים. משיב 2 התקשר לחברו מולנה שהסכים שהמתלון יישן אצלו. משיב 2 הגיע עם המתלון לביתו של מולנה נאלי והמתלון אכל שם ועישן סיגריות. לאחר מכן המתלון ניגש לחדר ומשיב 2 הלך לביתו. בבוקר, לאחר שהמתלון ברח, חזר משיב 2 לדירה. כשנסעו מהמחסן לביתו של מולנה, הגיע גם ברכבו משיב 4. **בעימות שנערך בין משיב 2 לבין המתלון** מסר המתלון כי משיב 2 פגש בו בזמן שביצע קניות בחנות הודית וביקש לשוחח עמו על הכסף. כשיצאו החוצה, אמר לו משיב 2 שיתלווה אליו ליהוד כדי לחתום על ניירות. המתלון הסכים ונהג ברכבו יחד עם משיב 2 ומשיב 3 ליהוד. כשהגיעו למחסן, הבחין המתלון בהרבה אנשים שמשיב 2 הזמין למקום בעודם בדרך. משיב 3 ניגש אל המתלון, אחז בצווארו והובילו לתוך המחסן. משיב 2 דחף את המתלון לעבר מזרון והמתלון נפל לאחור, קם והתיישב. משיב 3 סטר למתלון על פניו בחוזקה ומשיב 2 הניף סכין גדולה ואמר למתלון שיהרג אותו. אז הגיעו חמישה אנשים לערך והרביצו למתלון. משיב 2 היכה את המתלון באגרופים ונטל מוט ברזל גדול באמצעותו רצה להכות את המתלון. בשלב זה, כולם יצאו החוצה. משיב 2 הורה למתלון לשבת ליד שולחן והחתים את המתלון באמצעות אצבע על כמה ניירות בכוח. לאחר מכן הגיעו משיבים 2, 3, 4 ונאלי פרווין והרביצו למתלון גם לאחר שנפל לרצפה. משיב 2 לקח למתלון את מכשיר הפלאפון, את מפתחות רכבו וביתו, סך של 6,800 ₪ שהיו בארנקו וסך של 20 ₪ שהיו בכיסו. לאחר מכן נלקח המתלון לרכב מסוג מזדה 3 כי משיב 2 לא הסכים שהמתלון ייסע ברכבו. משיב 2 נהג ברכב כשלצדו משיב 4. כשהגיעו לביתו של נאלי מולנה, הוכנס המתלון לבית. משיב 2 אמר למתלון שלא יצעק וסגר אותו בחדר. המתלון מסר כי משיב 2 סגר את הבית וכי ברח מהחלון. משיב 2 אישר כי פגש במתלון בחנות בתל אביב אך טען כי אמר למתלון לבוא ליהוד כדי שיוכל לדבר עם אביו לגבי הכסף. משיב 2

טען כי משיב 3 לא התלווה לנסיעה ליהוד. משיב 2 הכחיש כי הרביץ למתלון וכי אחז בסכין וברזל. **בחקירתו השלישית** מיום 12.6.22 מסר משיב 2 כי המתלון נטל הלוואה מאנשים וברח. לדבריו, לא גנב את רכבו של המתלון, אלא החנה אותו במקום אחר. **בחקירתו הרביעית** מיום 14.6.22 מסר משיב 2 כי דרכו של המתלון נמצא בחזקתו משנת 2019 אז כשניגש לביתו למודיעין ואמר לו שהוא מתכוון לברוח ליהוד, מסר לו המתלון את הדרכון. **בעימות בין משיב 2 למשיב 4** מסר משיב 4 שמשיב 2 התקשר אליו ואמר לו שהמתלון נמצא בדירה ביהוד ושיבוא איתו. משיב 4 שאל את המתלון מדוע לא השיב לו את כספו, משיב 2 ביקש את מכשיר הפלאפון של משיב 4 והוא מסר לו והלך. משיב 2 אישר כי אמר למשיב 4 לבוא למחסן ולאחר מכן לדירה כדי שידבר עם אביו של המתלון וידרוש את הכסף. משיב 4 מסר כי משיב 2 צילם את החתימות על המסמכים באמצעות הטלפון הנייד שלו.

משיב 3: בחקירתו הראשונה מיום 6.6.22 מסר כי הגיע לחנות הודית בתל אביב והתקשר לאחיו. אחיו שאל את המתלון על הכסף שלקח ולאחר מכן נסע ברכב של המתלון. משיב 3 נסע באוטובוס ליהוד. כשנאמר למשיב 3 כי נסע עם אחיו ועם המתלון ליהוד, השיב בחיוב ומסר שעד כה שיקר ומעתה יספר את האמת. משיב 3 מסר כי הגיע לחנות הודית בתל אביב יחד עם אחיו משיב 2, שתי בירות. אחיו שאל את המתלון על הכסף ולאחר מכן נכנסו לרכב של מולנה או של המתלון ונסעו למועדון ביהוד. משיב 3 מסר כי במועדון היו הרבה אנשים שהרביצו למתלון וכי גם הוא היכה את המתלון בסטירות מאחר שכעס עליו שהשתמש בשמו. משיב 3 הכחיש כי אחז בעורפו של המתלון בכוח והוביל אותו לתוך המועדון ולדבריו אינו יודע על שאירע לאחר מכן בדירה. **בעימות שנערך בין משיב 3 לבין המתלון** מיום 8.6.22 מסר המתלון כי פגש במשיב 3 ובאחיו בחנות ההודית בתל אביב. המתלון ומשיב 2 יצאו לשוחח מחוץ לחנות ליד רכבו של המתלון. משיב 3 הציע שיסעו ליהוד כדי שלא יעשו בלגאן בחוץ. השלושה נסעו ברכבו של המתלון והגיעו למחסן ביהוד. שם אמר משיב 3 לכל הנוכחים להכניס את המתלון למחסן. משיב 3 אחז בצווארו של המתלון והכניסו למחסן. בתוך המחסן סטר משיב 3 בפניו של המתלון בחוזקה. משיב 2 הגיע עם סכין ולקח אותו לשולחן. משיב 2 ונאלי פרווין היכו את המתלון במשך 12 דקות ללא הפסקה והמשיכו להכותו גם לאחר שנפל לרצפה ואמר שיש לו סוכרת. בתגובה לדברי המתלון, מסר משיב 3 כי כל מה שאמר אינו נכון. לדבריו, פגש יחד עם אחיו במתלון בחנות והשניים שוחחו והתבדחו. משיב 2 והמתלון יצאו מהחנות על מנת לשוחח. משם נסעו השלושה ברכבו של המתלון ליהוד. משיב 3 אמר למתלון להיכנס פנימה. כשנכנסו פנימה דיברו וצחקו. משיב 3 מסר כי שאל את המתלון מדוע השתמש בשמו כשאמר לאחרים שהכסף היא בשבילו. משיב 3 מסר כי לא הרביץ למתלון ורק סטר לו בפניו בצחוק. המתלון מסר בתגובה כי משיב 3 היה הראשון שהיכה אותו. משיב 3 מסר כי משיב 1 לא היה במחסן בזמן התקיפה וכי משיבים 2, 4 ו-5 היו במחסן אבל לא הרביצו למתלון. משיב 3 מסר כי אף אחד לא הרביץ למתלון וכי הוא משקר.

משיב 4: בחקירתו הראשונה מיום 31.5.22 מסר כי הלוח למתלון יחד עם קבוצה של 30 אנשים כסף, המתלון לא החזיר את הכסף והוא ניגש אליו למודיעין ושלח את חברו לאביו של המתלון ביהוד. משיב 4 מסר כי פגש במתלון בדירתו של משיב 5 ביהוד והכחיש כי הגיע קודם לכן למחסן. לדבריו, משיב 2 אמר לו להגיע למחסן אך הוא לא הגיע לשם. משיב 4 מסר כי במחסן שאלו את המתלון על הכסף וביקשו ממנו להתקשר לאביו. מאחר שהיה מאוחר, המתלון מסר שיתקשר לאביו בבוקר ואז נלקח לדירה. משיב 4 מסר כי משיב 2 לקח את רכבו של המתלון. לדבריו, המתלון חייב כסף למשיב 1. **בחקירתו השנייה** מיום 3.6.22 מסר משיב 4 כי הגיע למחסן לאחר שמשיב 2 קרא לו למקום משום שהמתלון נמצא שם. משיב 4 נתן למשיב 2 את מכשיר הפלאפון שלו כדי לצלם ולאחר כשעה הגיע לדירה של משיב 5. שם שאל את המתלון מדוע לא החזיר לו את הכסף והמתלון השיב שידבר עם אביו בבוקר. משיב 4 טען כי לאחר מכן עזב את הדירה. לדבריו, משיב 3 הרביץ למתלון במחסן וכי הוא

רק שמע על כך בזמן שוחח עם משיב 2 בטלפון. משיב 4 טען כי לא נכנס למחסן אלא הגיע עם רכבו לכביש הסמוך מסר את מכשיר הפלאפון שלו למשיב 2 וחזר לעבודתו. משיב 4 הכחיש כי נסע ברכב מזדה 3 בו נהג משיב 2 יחד עם המתלונן אל הדירה. **בחקירתו השלישית** מיום 8.6.22 מסר משיב 4 כי משיב 2 הודיע לו שהמתלונן נמצא בתחנה המרכזית בתל אביב ושיגיע איתו ליהוד. משיב 4 הגיע לרחוב העצמאות עם רכבו וראה את המתלונן ומשיב 2 בחוץ. משיב 2 אמר לו להיכנס אך הוא חזר לעבודה. משיב 2 ביקש ממשיב 4 את מכשיר הפלאפון כדי לצלם את המתלונן חותם על ניירות. משיב 4 מסר למשיב 2 את מכשיר הפלאפון שלו לצורך כך וחזר לפתח תקווה. בשעה 23:30 חזר ליהוד לדירתו של משיב 5, שם שאל את המתלונן על הכסף וזה מסר שידבר עם משפחתו בבוקר. לאחר מכן עזב את הדירה ובשעה 05:00 לפנות בוקר משיב 2 התקשר אליו והודיע לו שהמתלונן ברח מהחלון. בהמשך מסר כי הגיע עד לכניסה הראשית של המחסן ולא שוחח עם המתלונן. לאחר מכן מסר כי נכנס למחסן ופנה ימינה לחדר של אניל וטען כי לא ראה את אירוע התקיפה. **בעימות שנערך בין משיב 4 לבין המתלונן** ביום 12.6.22 מסר המתלונן כי משיב 4 נכח מחוץ למחסן כשהגיע לשם יחד עם משיבים 2 ו-3. המתלונן רצה להתקשר באמצעות הטלפון. משיב 4 אמר ליתר הנוכחים לקחת מהמתלונן את מכשיר הטלפון ולהכניסו לתוך המחסן. משיב 4 הורה למתלונן להיכנס לתוך המחסן ולאחר שנכנס החל משיב 3 להכותו, משיב 2 אחז בסכין והחלו לצעוק על המתלונן. לאחר מכן הושב המתלונן ליד שולחן והנוכחים דיברו ביניהם והחלו שוב להכותו. המתלונן מסר כי משיב 4 היכה בו באגרופים. משיב 4 מסר בתגובה כי המתלונן אינו דובר אמת וכי שהה מחוץ למחסן ולא נכנס לתוך המחסן בשום שלב. לדבריו, שוחח עם המתלונן מחוץ למחסן ואז הגיע משיב 2 שהכניס את המתלונן לתוך המחסן. משיב 4 מסר כי נכנס למחסן אך לאחר מכן שלל זאת וטען כי נכנס לדירה. לדבריו, המתלונן הוכנס לתוך המחסן וחתם על מסמכים. המתלונן מסר בתגובה כי משיב 4 הרביץ לו במשך 40 דקות ולאחר מכן הוציא אותו מהמחסן יחד עם משיב 2, נאלי פרווין ומנוג' בבן שאחז בו. משיב 4 מסר בתגובה משיב 2 סיפר לו בשיחת טלפון את סדר הישיבה ברכב שהוביל את המתלונן אל הדירה. לדבריו, משיב 2 ביקש ממנו להגיע לדירה. כשהגיע לדירה, ראה את המתלונן על המיטה בחדר. ניגש אליו וביקש את הכסף. המתלונן מסר שידבר עם אביו בבוקר. המתלונן מסר בתגובה כי משיב 4 הגיע לדירה לאחר שנסע עמו ברכב וישב ליד משיב 2 שנהג ברכב. משיב 4 טען בתגובה כי המתלונן משקר.

משיב 5: בחקירתו הראשונה ביום 26.4.22 מסר משיב 5 כי משיב 2 התקשר אליו ואמר לו שחבריו יגיעו לישון אצלו. הגיעו ארבעה, ביניהם המתלונן. משיב 5 שמע שיחה בין הארבעה והבין כי פגשו במתלונן בתל אביב, שוחחו איתו על כסף שחייב להם ורצו שמישהו ממשפחתו של המתלונן יערוך לחוב. בשלב זה הלך משיב 5 לישון, והותיר את דלת חדרו של המתלונן פתוחה, נעל את הדירה והחזיק את המפתח. בבוקר הבחין שהמתלונן קפץ מהחלון. משיב 5 טען כי המתלונן רצה לישון בדירתו. בהמשך מסר כי חבריו סיכמו ביניהם שהמתלונן יישן בדירתו. **בחקירתו השנייה** ביום 31.5.22 שעה 14:27 מסר משיב 5 כי משיב 2 ומשיב 4 הביאו את המתלונן כדי לשוחח איתו בבוקר על הכסף שחייב להם. כשפגשו במתלונן בתל אביב לקחו אותו ליהוד, שם צילמו אותו בווידיאו אומר שהוא חייב כסף למשיב 2 והחתימו אותו עם טביעת אצבע- אגודל שמאל. בין השעות 01:00 עד 02:00 הגיע המתלונן לביתו של משיב 5. משיב 5 שמר עליו עד הבוקר, אז היה צריך להתקשר למשפחתו שתשלם את חובו. משיב 5 מסר כי משיב 2 התקשר אליו וביקש להליך את המתלונן במשך הלילה עד שיסדרו את הדברים בהודו. לדבריו, הכול נעשה ברוח טובה וחברית והדלת הראשית הייתה פתוחה. **בחקירתו השלישית** ביום 31.5.22 שעה 16:36 מסר משיב 5 כי לא נכח במחסן וכי המתלונן הובא לדירתו מרצונו והחדר בו שהה היה פתוח. **בעימות בין משיב 5 לבין המתלונן** ביום 2.6.22 מסר המתלונן כי משיב 5 נכח במחסן כשהגיע לשם עם משיבים 2 ו-3 וכי משיב 5 משך את חוט האוזניים של המתלונן, צעק עליו ועמד לצד האנשים שהיכו אותו אך לא היה אחד מאלה שהרביצו לו. הבעלים של המחסן ביקש שיוציאו את המתלונן ומשיב 5 הציע לקחתו לדירתו. לאחר נסיעה קצרה הובא המתלונן לדירתו של משיב 5

יחד עם משיבים 2, 4 ונאלי פרווין. משיב 5 שמר על המתלון עד שהצליח לברוח דרך הסורגים. משיב 5 טען בתגובה כי לא היה במחסן בזמן שהמתלון הגיע אליו. בהמשך מסר כי בזמן שהרביצו למתלון הלך מהמקום. המתלון מסר בתגובה כי משיב 5 נכח במחסן בזמן שהותקף והציע שהמתלון יילקח אל דירתו. בתוך הדירה נעל אותו משיב 5 בחדר. משיב 5 טען בתגובה כי המתלון לא ננעל בחדר, אלא שהה בדירה מרצונו ועל מנת שיסדיר את החזר החוב בבוקר. המתלון טען בתגובה כי ננעל בתוך החדר ונלקח ממנו מכשיר הטלפון.

טיעוני באי כוח המשיבים

6. באי כוח המשיבים טענו כולם כי אין חולק בדבר סיפור המסגרת לפיו נכח המתלון במחסן ולאחר מכן בדירת משיב 5 שם הועמד על חובו, ואולם המחלוקת נוגעת לאשר התרחש באותן זירות והאם, כגרסת המתלון, קיימות ראיות לכאורה למעשה תקיפה, סחיטה וחטיפה. בתוך כך נטען כי גרסת המתלון היא גרסה מתפתחת הכוללת סתירות מהותיות באשר לסדר ההתרחשויות, הזירות, מיהות הנוכחים באירועים השונים, חלקם של הנוכחים במעשי התקיפה וטיב המעשים שמייחס המתלון לכל אחד מהם באופן המציב קושי אינהרנטי המחליש את משקלה גרסתו ואת עצמת התשתית הראייתית הנסמכת עליה.

בתוך כך נטען לסתירות עיקריות אלה:

- בהודעתו הראשונה והשנייה, ובניגוד לעובדות כתב האישום, טען המתלון כי הגיע ליהוד באופן עצמאי כדי לפגוש את חברו צ'ופטי ובעודו ממתין ליד סניף הדואר הותקף על ידי חמישה אחרים, בהודעתו הרביעית טען כי הותקף על ידי ארבעה אולם בהמשך טען כי פגש במשיבים 2 ו-3 בחנות הודית בתל אביב ונסע עמם ליהוד, כאשר גם טען כי אדם שלישי נוסף נסע עמם.
- גרסת המתלון גם באשר לשלב בו נלקח ממנו מכשיר הפלאפון אינה אחידה כאשר טען כי מכשיר הפלאפון נלקח ממנו כבר בתל אביב וגם מסר כי זה נלקח ממנו במחסן לאחר שהוכה.
- גרסת המתלון באשר לשלב בו הותקף לראשונה אינה אחידה, כאשר המתלון מסר לראשונה תיאור של התקיפה רק בהודעתו החמישית.
- חוסר אחידות בגרסת המתלון קיימת גם באשר לתיאור שמסר על אודות ההתרחשות בתוך המחסן.
- במסגרת הודעתו השישית ורק לאחר שהוצגה לפניו תמונה של משיב 3, טען המתלון שמשיב 3 בעט בו ברגלו הימנית ונתן לו אגרופים בראש ובצלעות ואולם לא טען כי משיב 3 אחז בצווארו ודחפו לתוך המחסן בכוח. בא כוח משיב 3 טען כי קיים קושי משמעותי לייחס למשיב 3 את עבירת השוד שעה שהמתלון מייחס את השוד למשיב 2.
- בעוד שבהודעתו הרביעית טען המתלון שמשיב 5 נכח במחסן בזמן שהותקף אולם לא הרביץ לו, בהודעתו החמישית טען כי משיב 5 היכה אותו במנעול ובהודעתו השישית שב וטען כי הותקף על ידי משיב 5 במחסן, בהודעתו השמינית והאחרונה טען המתלון שמשיב 5 איים עליו באמצעות מנעול ובעימות טען כי לא הרביץ לו. באת כוח משיב 5 טענה כי לא בכדי לא נתנה המבקשת אמון בגרסת המתלון המייחסת למשיב 5

תקיפה באמצעות מנעול ואולם באותה מידה לא היה מקום ליתן אמון בגרסת המתלונן כי משיב 5 איים עליו באמצעות מנעול. באת כוח משיב 5 טענה כי מתוך גרסאותיו של המתלונן כלל לא ברור כי התייחסותו לאדם בשם נאלי מכוונת למשיב 5 והדבר מקבל משנה תוקף נוכח העובדה שבהודעתו הרביעית הוצגה לפני המתלונן תמונה של אדם אחר והמתלונן מצביע עליה כתמונתו של נאלי מונא.

- ביום 22.08.22 התקיים דיון במהלכו הציגה ההגנה לבית המשפט ראיה שלטענת ההגנה יש בראיה זו כדי לחזק את טענות ההגנה. נוכח העובדה כי הראיה הוצגה (לא הוגשה) לעיון בית המשפט במעמד צד אחד וכדי לא לפגוע בהגנת המשיבים לא אפרטה.

דיון והכרעה

7. בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים ואלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

החלטה זו תתמקד בשאלת קיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים בעבירות המיוחסות להם.

8. כידוע, לשם בחינת קיומן של ראיות לכאורה על בית המשפט לעיין בחומר החקירה כפי שהוא מצוי בתיק החקירה המוצג לו ולעיון הנאשם ובא כוחו, לרבות ראיות מטעם ההגנה, ולבחון את הפוטנציאל להוכחת האשמה. הבחינה היא בחינה מנקודת מבט כוללת אך מהותית ללא הידרשות למשקל הראיות, לאמינות העדים ולמהימנות העדויות. על בית המשפט להעמיד את הראיות במבחן קיומו של **"סיכוי סביר שמחומר חקירה זה תצמחנה בסוף המשפט ראיות אשר תבססנה את אשמת הנאשם"** (בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2), 133) (להלן: "הלכת זאדה").

9. לאחר שעיינתי בחומר הראיות ונתתי דעתי לטיעוני בא כוח המבקשת ולטיעוני הסניגורים כולם, הן אלה שבכתב והן אלה שבעל פה, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת תשתית ראייתית המבססת סיכוי סביר להוכחת אשמתם של המשיבים, כל אחד בעבירות המיוחסות לו.

התשתית הראייתית מבוססת על עדות שמסר המתלונן במסגרת שמונה הודעות. מדובר בעדות מפורטת התואמת את גרסתו כפי שתועדה במצלמות גוף של שוטר שפגש בו סמוך לאחר שנמלט מהדירה, את הגרסה שמסר במסגרת פעולת "הובלה והצבעה" ובמהלך השחזור וכן את הממצאים על גופו. המתלונן תיאר בעדות מפורטת את ההתרחסות בשלוש זירות. בתוך כך תיאר את מעשי הסחיטה באיומים בחנות "אינדיאן שופ" בתל אביב, בהמשך את מעשי הסחיטה והתקיפה במחסן ולאחר מכן את מעשי החטיפה והכליאה בדירה, תוך שהוא מצביע על חלקו של כל אחד מהמשיבים.

הסניגורים הצביעו על סתירות ופערות בין הודעות המתלון וטענו כי יש באלה ללמד על כרסום ראייתי ועל חולשת הסיכויים להוכחת האשמה. בחנתי היטב טענות אלה ואולם אני סבור כי ההבדלים בין הודעות המתלון, שעיקרם בעניין נסיבות הגעתו ליהוד (האם באופן עצמאי במטרה לפגוש את חברו צ'ופטי או יחד עם משיבים 2 ו-3 בהם פגש בחנות בתל אביב), השלב בו נלקח ממנו מכשיר הפלאפון וסדר אירועי התקיפה לאחר מכן, אינם עולים כדי סתירות מהותיות המפריכות את גרסתו מאליה. המתלון עומת מול ההבדלים בהודעותיו וסיפק הסברים סבירים ההולמים את נסיבות גביית העדות.

ראוי בהקשר זה לשוב לדברי בית המשפט העליון בעניין זאדה:

"המבחן הינו אם בחומר החקירה שבידי התביעה מצוי פוטנציאל ראייתי אשר בסיום המשפט יהא בכוחו להוכיח את אשמת הנאשם כנדרש במשפט פלילי. אכן, לעתים קרובות חומר החקירה הקיים אינו כליל השלמות. גרסאות העדים, שעליהן סומך האישום, לעתים קרובות אינן תואמות זו לזו. אפשר אף שיש בו עדויות סותרות. לעתים העדויות ניתנות לפירושים שונים. לא פעם תתעוררנה שאלות שהעדויות אינן משיבות עליהן. אין בכל אלה בלבד כדי לשלול את ערכן כ"ראיות לכאורה להוכחת האשמה". אמת, בשל אותן סתירות ושאלות ייתכן כי קיים עתה ספק סביר באשמת הנאשם, אך קיומו של ספק סביר עכשווי באשמת הנאשם אינו שולל מהראיות את אופיין הלכאורי. השאלה הינה אם אותן סתירות ושאלות - לאחר שיעברו את כור ההיתוך של המשפט עצמו - יוכלו לשמש בסיס להרשעת הנאשם. אם יש בהן פוטנציאל ראייתי זה, כי אז הן מהוות "ראיות לכאורה להוכחת האשמה"."

עיון בהודעותיו של המתלון, לכל אורכן, מלמד כי יש בהן גרעין קוהרנטי הנתמך בעדויות שתועדו מפיו סמוך לאחר האירוע ובראיות חיצוניות בדמות ממצאים על גופו וממצאים בדירה. עדות המתלון על אשר התרחש במחסן נתמכת גם בעדות מחזיק המחסן על דרישת בני החבורה מהמתלון להחזיר להם כסף ועל צעקות ודחיפות ביניהם.

המתלון חזר על גרסתו באופן עקבי גם במסגרת עימותים בינו לבין כל אחד מהמשיבים והצביע על חלקו של כל אחד מהם במעשי הסחיטה, התקיפה, החטיפה והכליאה.

אל מול גרסתו של המתלון קיימות גרסאות המשיבים אשר אמנם אינם מכחישים את סיפור המסגרת קרי: המפגש עם המתלון על רקע טענות לחוב כלפיהם, אך ניכרים שינויים בתוך הגרסאות ואף חוסר התאמה ביניהן:

משיב 1 אישר כי עוסק במתן הלוואות בריבית, כי הלווה למתלון סכום כסף וכי מחזיק כלפיו בטענות לחוב. כמו כן אישר כי קיבל ממשיב 4 הודעה על כך שהמתלון מובל ליהוד על רקע טענות לחוב וכי הוזמן למקום. משיב 1 טען בחקירתו כי לא הגיע למחסן וכי לא נכח כלל ביהוד באותה עת, אלא שעומת מול נתוני מערכת איתורן הסותרים את הכחשתו ומלמדים על נוכחות רכב מעסיקו, בו הוא נוהג להשתמש, במשך כ- 25 דקות ברחוב דרך העצמאות ביהוד. משיב 1 לא סיפק הסבר מניח את הדעת וטען כי אינו זוכר. הראיה שהוצגה לעיון בית המשפט במעמד צד אחד, שעיקרה קשורה במשיב 1 אינה הופכת את הקערה על פיה כפי שנטען לפני. ראיה זו דורשת את תשובת המתלון וככל שיהיה לו הסבר מניח את הדעת לראיה זו, הרי שראיה זו אינה יכולה לשנות את המארג הראייתי בתיק.

משיב 2 אישר כי פגש במתלון בתל אביב, דרש ממנו כסף והורה לו לבוא איתו ליהוד וכן אישר כי נכחו במחסן

ולאחר מכן בדירה, אך הכחיש כי תקף את המתלון. בניגוד לגרסת משיב 1, משיב 2 אישר את הגעתו של משיב 1 למחסן.

משיב 3 אישר כי פגש במתלון יחד עם אחיו משיב 2 בחנות בתל אביב וכי משיב 2 שאל את המתלון על הכסף שלקח ממנו, אך הכחיש כי נסע ברכבו של המתלון ליהוד. לאחר מכן מסר כי שיקר בגרסתו וכי יספר את האמת. אלא שגרסתו לא הייתה עקבית. כך בהמשך מסר כי בהגיעם למחסן היכה את המתלון בסטירות יחד עם אחרים שהרביצו למתלון. בתגובה לגרסת המתלון בעימות, טען כי סטר למתלון בצחוק ובהמשך טען כי אף אחד לא הרביץ למתלון וכי הוא משקר.

משיב 4 מסר כי המתלון חייב כסף למשיב 1. תחילה טען שלא הגיע למחסן אך בחקירתו השנייה אישר כי הגיע למחסן. משיב 4 מסר גרסה בלתי אחידה כאשר טען שלא נכנס למחסן אך גם טען להיפך. משיב 4 טען כי מסר למשיב 2 את מכשיר הפלאפון שלו על מנת שיצלם וכן טען כי משיב 3 היכה את המתלון במחסן. משיב 4 אישר כי לאחר מכן הגיע לדירה.

משיב 5 הכחיש כי היה במחסן בניגוד לגרסת משיב 3 לפיו נכח שם אך מאשר כי נכח בדירה וכי שמר על המתלון ודיווח על בריחתו למשיבים האחרים.

10. נוכח גרסתו של המתלון המצביעה באופן עקבי על משיב 2 כמי שנטל את רכשו ונוכח תיאור העובדות הרלוונטיות לעבירת השוד בכתב האישום, מקובלת עלי טענת בא כוחו של משיב 3 בדבר קושי מסוים לבסס סיכוי סביר להוכחת אשמתו של משיב 3 בעבירה של שוד בחבורה ובאלימות.

11. באת כוח משיב 5 טענה כי זהותו של משיב 5 כאדם אותו מכנה המתלון "נאלי מונא" אינה חד משמעית. אלא שנוכח גרסת המתלון באשר לחלקו של משיב 5 בעימות בנערך ביניהם, אין בטענה זו ממש.

סוף דבר,

12. לאחר עיון בכלל הראיות ובכלל זה הראייה של ההגנה שהוצגה במעמד צד אחד, ניתן לקבוע כי הראיות האירוע מבוססות בעיקרן על הודעות המתלון, נוכח ריבוי ההודעות שנגבו מהמתלון ומהמשיבים, הרי שברור כי נוצרים אי דיוקים בגרסאות השונות. אולם בית המשפט בשלב זה אינו בוחן מהימנות הגרסאות אלא את הקהורנטיות של הגרסאות בהתייחס לעיקרי הדברים והאם ההגנה במסגרת הראיות שנאספו ע"י המשטרה והראיות שההגנה אספה ביוזמתה, יכולה לנפץ את תזת התביעה. במקרה הנוכחי אני סבור שזהו אינו המקרה. במסגרת הודעות שנגבו מהמשיבים ובהודעות העדים בתיק, דווקא הודעות אלו תומכות בעיקר הגרסה של המתלון. אכן יש דברים שסותרים את גרסת המתלון כפי שציינתי בהחלטה, אולם בסתירות אלו אין לקבוע כי גרסת המתלון אין בה יסוד של אמת כעתירת ההגנה. קיים קושי מסוים כפי שציינתי בסעיף 10 להחלטה זו ואולם אין בכך לקבוע כי קיים כרסום משמעותי בתזת התביעה.

13. לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתם של המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום במידה ובעוצמה מספקת לפי הדרוש לצורך הליך המעצר דן.

14. עילת המעצר היא כאמור בבקשת המבקשת, עילת המסוכנות נוכח סוג וחומרת המעשים, שיבוש הליכי משפט וחשש להימלטות נוכח העובדה כי מדובר במשיבים בעלי אזרחות זרה. בנסיבות אלו ולאחר עיון בראיות על מנת לשקול חלופת מעצר בתיק זה יהיה מקום לקבל תסקיר שירות המבחן. נוכח העובדה כי אנו מצויים בתקופת פגרת הקיץ והדיון בתיק זה קבוע לעוד 10 ימים. מצאתי לפרסם החלטה זו כעת. הצדדים יודיעו לבית המשפט האם הם מבקשים לקבל תסקיר בעניינם של המשיבים, ככל שהתשובה על כך תהא חיובית הדיון הקבוע ליום 06.09.22 יבוטל ויקבע תחתיו מועד לדיון בתסקירים.

15. מזכירות נא להודיע לצדדים תוכן ההחלטה, הצדדים יודיעו לבית המשפט החלטתם בהקדם האפשרי כדי שניתן יהיה לנצל ימים אלו לצורך הכנת תסקיר.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"ב, 28 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.